

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 8 stycznia 2019r. skierowanym przeciwko „ (...) Centrum (...)„ spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G. powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w R. wniosła o zasądzenie od pozwanej kwoty 105 285,73zł. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 17 października 2018r. tytułem ceny należnej za sprzedany pozwanej towar (pozew k. 4 – 6).

Zapadłym w dniu 29 stycznia 2019r. nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu (nakaz zapłaty k. 26). We wniesionym w dniu 22 lutego 2019r. sprzeciwie pełnomocnik pozwanej przyznał fakt złożenia u powódki zamówienia towaru, za który powód domaga się obecnie zapłaty, zaprzeczył jednak, aby zamówienie to zostało zrealizowane. Prócz tego pełnomocnik pozwanej wskazał nadto, iż wedle treści powyższego zamówienia cena za całość towaru wynieść miała 23 000 euro, przy czym zapłata miała nastąpić w złotych po przyjęciu kursu euro z dnia wysyłki towaru, która to data nie została przez powódkę udowodniona. Niezależnie od tego pełnomocnik pozwanej wskazał nadto, iż wedle treści zamówienia termin płatności wynieść miał 30 dni, nie zaś – jak wskazano na załączonej do pozwu fakturze – 28 dni. Ze wskazanych wyżej względów pełnomocnik pozwanej wniosł o oddalenie powództwa w całości (sprzeciw k. 30 – 31).

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 5 września 2018r. pozwana złożyła powódce zamówienie na dostawę 20 000 kg. golonki po cenie 1,15 euro za kilogram, co łącznie dawać miało cenę wynoszącą 23 000 euro. W treści powyższego zamówienia wskazano jednocześnie, iż faktura z tytułu powyższej transakcji opiewać ma na cenę wyrażoną w złotych według kursu z dnia załadunku towaru, termin płatności zaś wynieść miał 30 dni (zamówienie k. 34). Wagę ładunku określono orientacyjnie (zeznania prezesa powódki k. 70 – odwrot).

Realizując powyższe zamówienie powódka wystawiła w dniu 17 września 2018r. list przewozowy, w którego treści wagę przeznaczonego dla pozwanej ładunku określono na 20 298kg. Dokument powyższy podpisany został przez pracownika pozwanej. Prócz tego również w tym samym dniu powódka wystawiła także handlowy dokument identyfikacyjny (dokument CMR k. 55 – 56, handlowy dokument identyfikacyjny k. 68). Dokumenty te przesłane zostały jednocześnie pozwanej drogą elektroniczną celem uzyskania akceptacji dla przygotowywanego przez powódkę zamówienia (zeznania prezesa powódki k. 68). Po jej uzyskaniu powódka przesłała towar pozwanej (zeznania prezesa powódki k. 70 – odwrot).

W dniu 18 września 2018r. powódka z tytułu sprzedaży pozwanej 20 298kg. golonki wystawiła opiewającą na kwotę 105 285,73zł. fakturę z terminem płatności określonym na 16 października 2018r. Dokument powyższy opatrzony został podpisem pozwanej (faktura k. 7).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie załączonych do akt sprawy dokumentów jak również dowodu z przesłuchania stron ograniczonego na podstawie art. 302 kpc. do zeznań prezesa strony powodowej. W świetle powyższych dowodów nie sposób zgodzić się ze stanowiskiem pozwanej negującym sam fakt zrealizowania przez powódkę pochodzącego od pozwanej zamówienia. Stanowisku pozwanej w tym zakresie przeczy w pierwszej kolejności sam fakt wystawienia w związku z powyższą transakcją opatrzonej podpisem pozwanej faktury. Uzyskaniu takiego podpisu przypisać należało istotne znaczenie, jak wskazuje się bowiem w literaturze prawniczej, jak i orzecznictwie, doręczenie dłużnikowi będącej dokumentem rozliczeniowym faktury ma za zadanie umożliwić mu sprawdzenie, czy żądane przez wierzyciela świadczenie jest uzasadnione zarówno co do zasady jak i wysokości. (Kodeks postępowania cywilnego Komentarz pod redakcją Małgorzaty Manowskiej wydanie 2, wydawnictwo Lexis Nexis Warszawa 2013r., str. 912, numer brzegowy 10). Skoro zatem pozwana nie widziała przeszkód, by pod dokumentem powyższym złożyć swój podpis, to oznacza, iż wystawiony przez powódkę dokument pomyślnie przeszedł powyższy sprawdzian.

Tym samym też jako zbędne ocenić należało mnożenie dalszych jeszcze dowodów na okoliczność tego, iż powódka realizowała złożone przez pozwaną zamówienie.

Co się z kolei tyczy zarzutu zawyżenia ilości dostarczonego pozwanej towaru, to z braku dowodów przeciwnych, mogących podważyć w tym zakresie wersję prezesa powódki, dać należało w całości wiarę jego zeznaniom, wedle których określenie w zamówieniu ilości, w jakiej towar miał zostać pozwanej dostarczony, nosiło jedynie charakter orientacyjny. Tym samym też skoro pozwana, której jeszcze przed realizacją dostawy, na podstawie przesłanych jej drogą elektroniczną dokumentów określających tę ilość na 20 298kg., co do dostawy takiej ilości golonki nie oponowała, potem zaś nie dostrzegła przeszkód do tego, by pochodzącą od powódki fakturę opatrzyć swoim podpisem, to tym samym w ocenie sądu nie zachodzą żadne racjonalne względy mogące obecnie usprawiedliwić odmowę zapłaty za całość otrzymanego od powódki towaru. Jako niezasadny w świetle przedstawionych przez powódkę dokumentów w postaci międzynarodowego listu przewozowego CMR jak również handlowego dokumentu identyfikacyjnego, z treścią których pozwana mogła zapoznać się przed otrzymaniem dostawy od powódki, a do których – o czym wyżej była mowa – nie zgłosiła żadnych zastrzeżeń, ocenić należało zarzut nieudowodnienia przez powódkę tego, iż załadunek towaru rzeczywiście odbył się w dniu 17 września 2018r. Tym samym też wedle treści złożonego przez pozwaną zamówienia, tę właśnie datę uznać należało za miarodajną dla potrzeb ustalenia relacji między złotym polskim a euro dla potrzeb ustalenia wyrażonej w tej pierwszej walucie ceny sprzedaży. Zważywszy fakt, iż cena euro we wskazanym wyżej dniu istotnie wynosiła 4,2968zł., dlatego też podzielić należało w tym zakresie stanowisko pozwanej, wedle którego podana wyżej cena przemnożona przez 1,15 euro oraz przez wynoszącą 20 298kg. ilość dostarczonego towaru da kwotę 100 298,91zł. i w takim też zakresie żądaniu pozwu udzielić należało ochrony oddalając jednocześnie dalej idące powództwo jako pozbawione usprawiedliwionych podstaw. Co się z kolei tyczy należnych od powyższej kwoty odsetek, to uwzględniając treść zamówienia przewidującego 30 dniowy termin płatności faktury, odsetki te zasądzić należało od dnia 19 października 2018r., jako dnia następnego po ostatnim dniu terminu płatności faktury. Żądanie zasądzenia odsetek za okres wcześniejszy należało oddalić jako niezasadne.

Rozstrzygnięcie o należnych powódce odsetkach za opóźnienie w transakcjach handlowych zapadło na podstawie ustawy z dnia 8 marca 2013r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, jej art. 2 ust. 1 wprost przewiduje bowiem objęcie zawartą w niej regulacją transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. z 2015 r. poz. 584, z późn. zm.²⁾), a zatem podmioty wykonujące we własnym imieniu działalność gospodarczą. Zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 8 marca 2013r., do której odsyła z kolei art. 10 ust. 1 powyższej ustawy, w transakcjach handlowych, takich zatem, jak zawarta między stronami umowa z dnia 22 listopada 2016r., z wyłączeniem jedynie transakcji, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny, wierzycielowi przysługują przewidziane w ustawie odsetki, jeżeli:

I wierzyciel spełnił swoje świadczenie;

II wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie albo w doręczonej dłużnikowi fakturze potwierdzającej wykonanie usługi, w związku z którą faktura została wystawiona;

III termin zapłaty określony w umowie nie może przekraczać 60 dni, liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury potwierdzającej wykonanie takiej usługi.

Przesłanki powyższe zostały w niniejszej sprawie spełnione.

Wobec utrzymania się przez powódkę z żądaniem pozwu w jego przeważającej części pozwaną obciążono całością kosztów przeciwnika w postaci opłaty od pozwu w kwocie 5 265zł. oraz wynagrodzeniem pełnomocnika ustalonym w oparciu o par. 2 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Z/ odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanej